

PRVA POSTAJA

Jezus je obsojen na smrt.

Molimo te Kristus in te hvalimo

Ker si s svojim križem svet odrešil

Iz Evangelija po Marku. 15:14-15

Oni pa so še bolj zavpili: »Križaj ga!«. Pilat je hotel množici ustreči in jim je izpustil Baraba, Jezusa pa dal bičati in ga izročil, da bi bil križan.

MEDITACIJA

Pilatova sodba je bila izrečena pod pritiskom duhovnikov in množice. S smrtno obsodbo s križanjem je želel pomiriti njihov bes in izpolniti njihovo glasno zahtevo: "Križaj ga! Križaj ga!" (Mk 15,13-14). Rimski pretor je mislil, da se lahko od te sodbe distancira in si umije roke, tako kot se je že distanciral od Kristusovih besed, v katerih je svoje kraljestvo poistovetil z resnico in s pričevanjem o resnici (Jn 18,38). V obeh primerih je Pilat skušal ohraniti svojo neodvisnost, da bi ostal nekako "nevpleten". Tako se mu je morda zdelo na prvi pogled. Toda križ, na katerega je bil obsojen Jezus iz Nazareta (Jn 19,16), tako kot resnica, ki jo je povedal o svojem kraljestvu (Jn 18,36-37), sta morala rimskemu pretorju globoko prizadeti dušo. Vse to je bila in je ena sama resničnost, pred katero človek ne more ostati nevpleten, na stranskem tiru.

Ko so Jezusa, Božjega Sina, spraševali o njegovem kraljestvu in so ga zaradi tega ljudje spoznali za krivega ter obsodili na smrt, se je začelo njegovo zadnje pričevanje: moral je pokazati, da je "Bog tako ljubil svet ..." (prim. Jn 3,16). To pričevanje imamo pred seboj in zavedamo se, da si z njim ne smemo umiti rok.

AKLAMACIJA

Jezus iz Nazareta, obsojen na smrt na križu, zvesta priča Očetove ljubezni.

Kyrie, eleison.

Jezus, Božji sin, poslušen Očetovi volji, do smrti na križu.

Kyrie, eleison

Usmi se nas o Gospod!

Usmili se nas!

DRUGA POSTAJA

Jezus vzame svoj križ.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:20

Potem ko so ga zasmehovali, so mu slekli škrlat in ga oblekli v njegova oblačila. In peljali so ga ven, da bi ga križali.

MEDITACIJA

Začenja se izvrševanje in izvedba sodbe. Kristusa, obsojenega na smrt, je treba obremeniti s križem, tako kot druga dva človeka, ki sta prejela enako kazen: "je bil prištet med prestopnike" (Iz 53,12). Kristus se približuje križu, njegovo telo je kruto potolčeno in raztrgano, z glave, okronane s trnjem, mu po obrazu teče kri. Ecce Homo! (Jn 19,5). V njem vidimo vso resnico, ki so jo preroki napovedali o Sinu človekovemu, resnico, ki jo je Izaija oznanil o Jahvejevem služabniku: "Bil je ranjen zaradi naših prestopkov ... po njegovih ranah smo bili ozdravljeni" (Iz 53,5).

V njem vidimo tudi neverjetno posledico tega, kar je človek storil svojemu Bogu. Pilat pravi: "Ecce Homo" (Jn 19,5): "Poglejte, kaj ste storili temu človeku!" (Jn 5,5) Toda zdi se, da govori tudi drug glas, glas, za katerega se zdi, da govori: "Poglejte, kaj ste v tem človeku storili svojemu Bogu!" Zelo ganljivo je slišati ta glas izpred stoletij, ko se meša z glasom, ki prihaja k nam iz tega, kar poznamo v veri. Ecce Homo!

Jezus, "ki se imenuje Mesija" (Mt 27,17), vzame križ na svoja ramena (Jn 19,17). Začela se je usmrtitev.

AKLAMACIJA

Kristus, Božji sin,
ti človeku razodevaš skrivnost samega sebe.
Christe, eleison.

Jezus, Gospodov služabnik,
Preko tvojih ran smo bili ozdravljeni.
Christe, eleison.

TRETJA POSTAJA

Jezus prvič pade.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz knjige preroka Izaija. 53:4-6

*V resnici je nosil naše bolezni,
naložil si je naše bolečine,
mi pa smo ga imeli za zadetega,
udarjenega od Boga in ponižanega.
On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov,
strt zaradi naših krivd.
Kazen za naš mir je padla nanj,
po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.
Mi vsi smo tavalili kakor ovce,
obrnili smo se vsak na svojo pot,
Gospod pa je naložil nanj
krivdo nas vseh.*

MEDITACIJA

Jezus pade pod težo križa. Pade na tla. Ne zateče se k svojim nadčloveškim močem, ne zateče se k moči angelov. "Ali misliš, da ne morem prositi svojega Očeta in bi mi takoj dal na voljo več kot dvanajst legij angelov" (Mt 26,53). Za to ne prosi. Ko je sprejel kelih iz Očetovih rok (Mk 14,36), je odločen, da ga bo pil do konca. To je tako, kot je hotel. In zato ne misli na nobeno nadčloveško silo, čeprav mu je ta na razpolago. Tisti, ki so ga videli, ko je pokazal svojo moč nad človeškimi slabostmi, težkimi boleznimi in celo nad samo smrtjo, so se morda v svoji žalosti čudili: "Kaj pa zdaj?" "Ali je vse to zavrnil?" Čez nekaj dni bodo učenci na poti v Emaus rekli: "Upali smo" (prim. Lk 24,21). "Če si Božji Sin..." (Mt 27,40), bi ga obremenjevali člani Sanhedrina. Množica pa bi kričala: "Druge je rešil, sebe pa ne more rešiti" (Mk 15,31; Mt 27,42).

Sprejema te provokacije, za katere se zdi, da spodkopavajo celoten pomen njegovega poslanstva, njegovega nauka in njegovih čudežev. Sprejema jih vse, saj je odločen, da se jim ne bo uprl. Želi si, da bi bil užaljen. Želi si, da bi se spotaknil in padel pod težo križa. Vse to si želi. Do konca, do grenkega konca, je zvest temu, kar je rekel: "Ne moja, ampak tvoja volja se zgodi" (prim. Mk 14,36 itd.).

Bog bo iz Kristusovega padca pod težo križa prinesel odrešenje človeštva.

AKLAMACIJA

Jezus, krotko jagnje, Odrešenik,
ti nosiš greh sveta.

Kyrie, eleison.

Jezus, naš spremljevalec v času trpljenja,
ti deliš z nami našo človeško šibkost.

Kyrie, eleison

ČETRТА POSTAJA

Jezus se sreča s svojo materjo.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Luku. 2:34-35, 51

Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje, in tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.

Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu.

MEDITACIJA

Mati. Marija sreča svojega Sina na križevem potu. Njegov križ postane njen križ, njegovo ponižanje je njeno ponižanje, javno zaničevanje je na njenih ramenih. Tako stvari so. Tako se mora zdeti ljudem okoli nje in tako se odziva njeno lastno srce: "In meč bo prebodel tudi tvojo dušo" (Lk 2,35). Besede, izrečene, ko je bil Jezus star štirideset dni, so se zdaj uresničile. Zdaj so se popolnoma izpolnile. In tako se Marija, prebodena s tem nevidnim mečem, odpravi proti Sinovi Kalvariji, svoji lastni Kalvariji. Krščanska pobožnost jo na slikah in kipih upodablja s tem mečem, ki ji prebada srce. Mati žalosti!

"Ti, ki si delila njegovo trpljenje!" pravijo verni, ki v srcu vedo, da skrivnosti tega trpljenja ni mogoče izraziti drugače. Čeprav je ta bolečina njena in udari globoko v njeno materinsko srce, je polna resnica tega trpljenja izražena le v smislu skupnega trpljenja - "sočutja" (*ang. com-passion*). Ta beseda je del skrivnosti; na neki način izraža njeno edinstvo s trpljenjem svojega Sina.

AKLAMACIJA

Sveta Marija, naša mati in sestra na poti vere, s teboj kličemo tvojega Sina Jezusa.
Kyrie, eleison.

Sveta Marija, na poti na Kalvarijo nisi oklevala, s teboj kličemo tvojega Sina Jezusa.
Kyrie, eleison

PETA POSTAJA

Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:21-22

Prisilili so nekega mimoidočega, Simona iz Cirene, Aleksandrovega in Rufovega očeta, ki se je vračal s polja, da je nesel njegov križ. Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje.

MEDITACIJA

Simon iz Cirene, ki je bil poklican, da nosi križ (prim. Mk 15,21; Lk 23,26), tega nedvomno ni želel storiti. Bil je v to prisiljen. Hodil je poleg Kristusa in nosil isto breme. Ko so obsojenčeva ramena postala prešibka, mu je posodil svoja. Jezusu je bil zelo blizu, bližje kot Marija, bližje kot Janez, ki - čeprav je bil tudi on moški - ni bil poklican na pomoč. Poklicali so njega, Simona iz Cirene, očeta Aleksandra in Rufa, kot izvemo iz Markovega evangelija (Mk 15,21). Poklicali so ga, prisilili so ga.

Kako dolgo se je še upiral, tej prisili? Kako dolgo je še hodil ob tem obsojencu in ves čas jasno kazal, da z njim nima ničesar skupnega, da nima ničesar skupnega z njegovim zločinom, da nima ničesar skupnega z njegovo kaznijo? Kako dolgo je tako nadaljeval, razdvojen v sebi, ko je med njim in človekom, ki je trpel, stala pregrada brezbrčnosti? "Bil sem nag, bil sem žejen, bil sem v ječi" (prim. Mt 25,35-36), nosil sem križ. "Ali si ga nosil z menoj?" "Ali si ga res nosil z menoj do konca?"

Ne vemo. Sveti Marko zgolj zapiše imena sinov Cirenca, po izročilu pa sta bila člana krščanske skupnosti blizu svetega Petra (prim. Rim 16,13).

AKLAMACIJA

Kristus, dobri Samarijan, bližnji ubogih, bolnih in ponižanih.

Christe, eleison.

Kristus, služabnik večnega Očeta, šteješ, da je bilo tebi storjeno vsako dejanje ljubezni do izgnanca, izobčenca, tujca.

Christe, eleison

ŠESTA POSTAJA

Veronika obriše Jezusov obraz.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz knjige preroka Izaije. 53:2-3

*Pognal je kakor mladika pred njim,
kakor korenika iz suhe zemlje.
Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti,
ne zunanjosti, da bi si ga želeli.
Bil je zaničevan in zapuščen od ljudi,
mož bolečin in znanec bolezni,
kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz,
je bil zaničevan in nismo ga cenili.*

MEDITACIJA

Izročilo nam je zapustilo Veroniko. Morda je ona nasprotnica zgodbe o Cirenicu. Kot ženska fizično ni mogla nositi križa ali biti celo poklicana, da to stori, a dejansko je križ nosila z Jezusom: nosila ga je na edini način, ki ji je bil v tistem trenutku mogoč, in v poslušnosti ukazom svojega srca: obrisala mu je obraz. Izročilo pravi, da je na tkanini, ki jo je uporabila, ostal odtis Kristusovih potez. Ta podrobnost se zdi dokaj preprosta za razlago: ker je bila krpa prekrita s krvjo in znojem, bi lahko ohranila sledi in obrise.

Vendar ima ta podrobnost lahko drugačen pomen, če jo obravnavamo v luči Kristusovih besed o poslednjih dneh. Mnogi se bodo takrat vprašali: "Gospod, kdaj smo to storili zate?". In Jezus bo odgovoril: "Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili" (prim. Mt 25,37-40). Odrešenik pusti svoj odtis na vsakem posameznem dejanju ljubezni, tako kot je to storil na Veronikinem prtju.

AKLAMACIJA

Obraz Gospoda Jezusa,
iznakažen zaradi bolečin, veličasten z Božjo slavo.
Kyrie, eleison

O Sveto Obličje, vtisnjeno v vsako dejanje ljubezni.
Kyrie, eleison

SEDMA POSTAJA

Jezus pade drugič.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Knjige žalostink. 3:1-2, 9, 16

*Jaz sem mož, ki je videl bedo
pod palico njegovega besa.
Mene je odpeljal in vodil
v temo in ne v luč.
Poti mi je ograbil s klesancem,
steze mi je skrivil.
Zobe mi je brusil na produ,
v pepel me je poteptal.*

MEDITACIJA

"Jaz pa sem črv, ne človek, sramotenje ljudi, prezir ljudstva" (Ps 22,6). Preroške besede Psalmista so se v celoti izpolnile v teh strmih in ozkih ulicah Jeruzalema v zadnjih urah pred Pasho. Vemo, da so te ure pred praznikom nemirne, ulice so polne ljudi. To je kontekst, v katerem se besede Psalmista uresničujejo, čeprav o tem nihče ne razmišlja. Zagotovo to ne opazijo tisti, ki se posmehujejo, tisti, ki jim je ta Jezus iz Nazareta, ko zdaj že drugič pade, v posmeh.

On pa si vse to želi, želi si izpolnitev prerokbe. In tako pade, izčrpan od vseh naporov. Pade v skladu z Očetovo voljo, ki je izražena v besedah preroka. Pade v skladu s svojo lastno voljo: " toda kako naj se potem izpolnijo Pisma, da se mora tako zgoditi?" (Mt 26,54). "Jaz sem črv, ne človek" (Ps 22,6). Tu ni niti Ecce homo (Jn 19,5), ampak nekaj veliko manj, veliko hujšega.

Črv se plazi po zemlji, medtem ko človek, kot kralj med bitji hodi nad njo. Črv bo grizel celo les: obžalovanje zaradi greha, kot črv grize človekovo vest. Kesanje za drugi padec.

AKLAMACIJA

Jezus iz Nazareta, postal si izobčen med ljudmi, da bi oplemenitil vsa bitja.

Kyrie, eleison

Jezus, služabnik življenja, Zdrobiljen od ljud, a dvignjen od Boga.

Kyrie, eleison

OSMA POSTAJA

Jezus se sreča z jeruzalemskimi ženskami.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Luku. 23:28-31

Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki! Glejte, prišli bodo namreč dnevi, ob katerih porečejo: ›Blagor nerodovitnim in telesom, ki niso rodila, in prsim, ki niso dojile!‹

Takrat bodo začeli govoriti goram:

›Padite na nas!‹

in gričem:

›Pokrijte nas!‹

Kajti če z zelenim lesom delajo takó, kaj se bo zgodilo s suhim?«

MEDITACIJA

Tu je poziv k obžalovanju, resničnemu kesanju in žalosti zaradi resničnosti storjenega zla. Jezus pravi jeruzalemskim hčeram, ki jočejo ob pogledu nanj: "*ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki*" (Lk 23,28). Zla ne moremo zgolj postrgati s površja, temveč se moramo lotiti njegovih korenin, vzrokov, notranje resnice vesti.

Prav to hoče povedati Jezus, ko nosi svoj križ: vedno je "vedel, kaj je v človeku" (Jn 2,25), in to še vedno ve. Zato mora biti za nas vedno najbližji opazovalec, tisti, ki vidi vsa naša dejanja in se zaveda vseh sodb, ki jih o njih izreka naša vest.

Morda nam celo da razumeti, da morajo biti te sodbe skrbno preiščljene, razumne in objektivne (saj pravi: "Ne jokajte"), hkrati pa povezane z vsem, kar ta resničnost vsebuje: na to nas opozarja, ker je on tisti, ki nosi križ.

Gospod, daj mi vedeti, kako naj živim in hodim v resnici.

AKLAMACIJA

Gospod Jezus, vedoč in usmiljen,

Resnica, ki nas vodi v življenje.

Kyrie, eleison

Gospod Jezus, sočuten,

čigar navzočnost lajša našo bolečino v uri preizkušnje.

Kyrie, eleison

DEVETA POSTAJA

Jezus pade tretjič.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Knjige žalostink. 3:27-32

*Dobro je za moža, če nosi
jarem v svoji mladosti.
Samoten naj sedi in molči,
ko mu ga nalaga.
Naj da v prah svoja usta,
morda je še upanje.
Naj ponudi lice tistemu, ki ga tepe,
naj se nasiti z zasramovanjem.
Zakaj Gospod ne zavrača za vselej;
zakaj če je prizadel bolečino, se bo usmilil
po obilju svoje dobrote.*

MEDITACIJA

"sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu.." (Flp 2,8). Vsaka postaja na tej Poti je mejnik te poslušnosti in samoizpraznitve. Cenimo obseg tega samoizpraznitve, ko začnemo razmišljati o besedah preroka: "GOSPOD pa je naložil nanj krivdo nas vseh... Mi vsi smo tavalili kakor ovce, obrnili smo se vsak na svojo pot, GOSPOD pa je naložil nanj krivdo nas vseh." (Iz 53,6).

Ko vidimo Jezusa, ki tretjič pade pod križem, lahko cenimo to veličino samoizpraznitve. To lahko cenimo, ko premišljujemo o tem, kdo pada, kdo leži na prašni cesti pod križem, pri nogah sovražne množice, ki mu ne prizanese z žalitvami in ponižanji... Kdo je tisti, ki je padel? Kdo je Jezus Kristus? "Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem. Po zunanjosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu." (Fil 2,6-8).

AKLAMACIJA

Jezus Kristus,
okusil si grenkobo zemlje
da bi naše krike bolečine spremenil v pesem veselja.
Christe, eleison

Jezus Kristus,
v mesu si se ponižal
da bi oplemenitil vse stvarstvo.
Christe, eleison.

DESETA POSTAJA

Jezusu slečejo oblačila.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:24

In križali so ga in si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali zanje, kaj naj bi kdo vzel.

MEDITACIJA

Ko Jezusu na Golgoti slečejo oblačila (Mk 15,24 itd.), se naše misli ponovno usmerijo k njegovi Materi. Vrnejo se v čas prvih dni tega telesa, ki je zdaj, še pred križanjem, prekrito z ranami (Iz 52,14). Skrivnost utelešenja: Božji Sin vzame svoje telo iz Deviške maternice (Mt 1,23; Lk 1,26-38).

Božji Sin govori Očetu z besedami psalmista: "*Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil.*" (Ps 40,7; Heb 10,5). Človekovo telo je izraz njegove duše. Kristusovo telo je izraz njegove ljubezni do Očeta: "*Tedaj sem rekel: »Glej, prihajam, da izpolnim, tvojo voljo, o Bog.*" (Ps 40,7; Heb 10,7). "*jaz vedno delam to, kar je všeč njemu*" (Jn 8,29). Z vsako rano, z vsakim krčem bolečine, z vsako strgano mišico, z vsakim curkom krvi, z vso izčrpanostjo v rokah, z vsemi modricami in raztrganinami na hrbtu in ramenih to razgaljeno telo izvršuje voljo Očeta in Sina. Očetovo voljo uresničuje, ko je razgaljeno in podvrženo mučenju, ko prevzame nase neizmerno bolečino oskrunjenega človeštva.

Človeško telo je oskrunjeno na več načinov.

Na tej postaji moramo pomisliti na Kristusovo Mater, saj je bilo v njenem telesu, v njenih očeh in v njenih rokah telo Božjega Sina najbolj oboževano.

AKLAMACIJA

Jezus, sveto telo,
še vedno oskrunjeno v tvojih živih pripadnikih.
Kyrie, eleison.

Jezus, telo, darovano v ljubezni,
še vedno razdeljeno v tvojih pripadnikih.
Kyrie, eleison

ENAJSTA POSTAJA

Jezus je prubit na križ.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:25-27

Bilà je tretja ura, ko so ga križali. Napis o njegovi krivdi se je glasil: »Judovski kralj.« In z njim so križali dva razbojnika, enega na njegovi desnici in enega na njegovi levici.

MEDITACIJA

"Prebodli so mi roke in noge, lahko preštejem vse svoje kosti," (Ps 22,16-17).

"Lahko preštejem ...": kako preroške so bile te besede! In vendar vemo, da je to telo odkupnina. Celotno to telo, njegove roke, noge, vsaka njegova kost, je neprecenljiva odkupnina. Celoten Človek je v stanju največje napetosti: njegove kosti, mišice, živci, vsak organ in vsaka celica so raztegnjeni in napeti do skrajne točke. "Ko bom povzdignjen od zemlje, bom vse pritegnil k sebi" (Jn 12,32).

Te besede izražajo celotno resničnost križanja. In del te resničnosti je strašna napetost, ki prežema Kristusove roke, noge in vsako kost: prodira v celotno telo, ki bo, pribito kot navadna stvar na tramove križa, v krčeviti agoniji smrti popolnoma izničeno. In ves svet, ki ga Jezus želi pritegniti k sebi, vstopi v resničnost Križa. Svet je odvisen od gravitacijskega privlaka tega telesa, ki zdaj po vztrajnosti tone vse nižje in nižje.

Kristusovo trpljenje križanega je prav v tej gravitacijski privlačnosti.

"Vi ste od spodaj, jaz sem od zgoraj" (Jn 8,23). S križa pravi: "Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo" (Lk 23,34).

AKLAMACIJA

*Kristus, križan zaradi sovraštva,
je z ljubeznijo postal znamenje sprave in miru.
Christe, eleison.*

*Kristus, s svojo krvjo, prelito na križu,
si odkupil človeka, svet in vesolje.
Christe, eleison.*

DVANAJSTA POSTAJA

Jezus umre na križu.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:33-34, 37, 39

Ko je prišla šesta ura, se je stemnilo po vsej deželi do devete ure. Ob deveti uri pa je Jezus zaopil z močnim glasom: »Eloí, Eloí, lemá sabahtáni?« kar v prevodu pomeni: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?« Jezus pa je zaklical z močnim glasom in izdihnil. Ko je stotnik, ki je stal nasproti Jezusu, videl, da je tako izdihnil, je rekel: »Resnično, ta človek je bil Božji Sin.«

MEDITACIJA

Tu imamo največje, najbolj vzvišeno delo Sina v povezanosti z Očetom. Da: v združitvi, v najbolj popolni možni združitvi, prav v trenutku, ko je vzkliknil: "Eloi, Eloi lama sabachthani" - "Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?" (Mk 15,34; Mt 27,46). To delo se izraža v navpičnosti njegovega telesa, iztegnjenega ob pravokotnem nosilcu križa, in v vodoravnosti njegovih rok, iztegnjenih vzdolž prečnega nosilca. Ob pogledu na te roke bi človek pomislil, da s svojim naporom zajemajo vse človeštvo in ves svet.

Resnično ga objemajo.

Tukaj je človek. Tu je Bog sam. "V njem živimo, se gibljemo in smo" (Apd 17,28).

V njem: v teh rokah, iztegnjenih vzdolž prečnega nosilca križa.

Skrivnost Odrešenja.

Pribit na križ, priklenjen v tem strašnem položaju, Jezus kliče Očeta (prim. Mk 15,34; Mt 27,46; Lk 23,46). Vse njegove besede pričajo, da je eno z Očetom. "Jaz in Oče sva eno" (Jn 10,30); "Kdor je videl mene, je videl Očeta" (Jn 14,9); "Moj Oče še dela in jaz delam" (Jn 5,17).

AKLAMACIJA

Božji Sin, spomni se nas,

ob smrtni uri.

Kyrie, eleison.

Sin Očeta, spomni se nas,

in s svojim Duhom obnovi obličje zemlje.

Kyrie, eleison

TRINAJSTA POSTAJA

Jezusa snamejo s križa

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:42-43, 46

Že se je zvečerilo. Ker je bil dan pripravljanja, to je dan pred soboto, je Jožef iz Arimateje, ugleden član velikega zbora, ki je tudi sam pričakoval Božje kraljestvo, pogumno stopil k Pilatu in prosil za Jezusovo telo.

In Jožef je kupil kos platna, Jezusa snel, zavil v platno in ga položil v grob, ki je bil vsekani v skalo. Nato je zavalil kamen k vhodu v grob.

MEDITACIJA

Ko Jezusovo telo snamejo s križa in ga položijo v naročje njegove matere, v mislih znova zagledamo trenutek, ko je Marija sprejela sporočilo, ki ga je prinesel angel Gabrijel:

"Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca." (Lk 1,31-33). Marija je preprosto odgovorila: *"zgodí se mi po tvoji besedi" (Lk 1,38),* kot da bi že takrat želela izraziti to, kar zdaj doživlja.

V skrivnosti Odrešenja, se milost - dar samega Boga - prepleta s "ceno", ki jo je plačalo človeško srce. V tej skrivnosti smo obogateni z darom od zgoraj (Jz 1,17) in hkrati "kupljeni" z odkupnino, ki jo je plačal Božji Sin (prim. 1 Kor 6,20; 7,23; Apd 20,28). In Marija, ki je bila bolj kot kdor koli drug obogatena z darovi, plačuje še toliko bolj. S svojim srcem.

Od te skrivnosti je neločljivo povezana izredna obljuba, o kateri je govoril Simeon med Jezusovo daritvijo v templju: *"In tvojo lastno dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src" (Lk 2,35).*

Ta obljuba se je tudi izpolnila. Koliko človeških src krvavi za srce te Matere, ki je tako drago plačala!

Jezus ponovno leži v njenem naročju, kot je ležal v betlehenskem hlevu (p Lk 2,16), med begom v Egipt (Mt 2,14) in v Nazaretu (prim. Lk 2,39-40). Pietà.

AKLAMACIJA

Sveta Marija, mati neizrekljive žalosti,
s teboj odpiramo roke samemu Življenju,
in ga ponižno prosimo:
Kyrie, eleison.

Sveta Marija, Odrešenikova mati in sodelavka,
v občestvu s teboj odpiramo svoje roke Kristusu,
in polni upanja ga kličemo.
Kyrie, eleison

ŠTIRINAJSTA POSTAJA

Jezusa položijo v grob.

*Molimo te Kristus in te hvalimo
Ker si s svojim križem svet odrešil*

Iz Evangelija po Marku. 15:46-47

In Jožef je kupil kos platna, Jezusa snel, zavil v platno in ga položil v grob, ki je bil vsekane v skalo. Nato je zavalil kamen k vhodu v grob. Marija Magdalena in Marija, Jozéjeva mati, pa sta opazovali, kam ga je položil.

MEDITACIJA

Od trenutka, ko je bil človek zaradi greha odpečjan od Drevesa Življenja (prim. 1 Mz 3,23-24), je zemlja postala pokopališče. S toliko pokopališči, kolikor je ljudi. Velik planet grobnic.

Blizu Kalvarije je bil grob, ki je pripadal Jožefu iz Arimateje (prim. Mt 27,60). Vanj so z Jožefovim privoljenjem položili Jezusovo telo, potem ko so ga sneli s križa (prim. Mk 15,42-46 in nasl.). Tam so ga položili v naglici, da bi bil pokop končan pred praznikom Pashe (prim. Jn 19,31), ki se je začel ob sončnem zahodu. V enem od nešteti grobov, raztresenih po vseh celinah tega našega planeta, je Božji Sin, človek Jezus Kristus, premagal smrt s smrtjo. O mors! Ero mors tua! (Prva antifona jutranje molitve za veliko soboto). Drevo Življenja, od katerega je bil človek zaradi greha pregan, je v Kristusovem telesu ponovno postavljeno pred človeštvo. "Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta" (Jn 6,51).

Čeprav se naš planet nenehno polni s svežimi grobovi, čeprav se pokopališče, na katerem je človek, ki prihaja iz prahu in se v prah vrača (prim. 1 Mz 3,19), vedno večja, vendarle vsi, ki gledajo grob Jezusa Kristusa, živijo v upanju na vstajenje.

AKLAMACIJA

Gospod Jezus, naše vstajenje,
v novem grobu uničuješ smrt in podarjaš življenje.

Kyrie, eleison

Gospod Jezus, naše upanje,
tvoje telo, križano in vstalo,
je novo drevo življenja.

Kyrie, eleison